

процес вироблення рухових навичок швидкісної стрільби. Реалізація другого етапу здійснюється у взаємодії з методиками, що розвивають почуттєве сприйняття, навички керування станом свого організму. Вироблювані в рамках цих методик навички почуттєвого сприйняття навколишнього оточення в спеціальній вогневій підготовці використовуються для керування зброєю без візуального контролю, а також для пошуку й класифікації цілей у складній обстановці, при обмеженій видимості або її повній відсутності. Крім того, на другому етапі завершується формування специфічної навички - «почуття зброї». Ця навичка дозволяє стрільцеві з високою ймовірністю інтуїтивно на підсвідомому рівні прогнозувати положення точки влучення ще до пострілу. Образно говорячи, це почуття робить видимим для стрільця траєкторію польоту кулі. На першому етапі підготовки почуття зброї формується через м'язові відчуття в основній стійці, при контролі точності приведення в стійку й працює в основному в ланці «тіло-зброя». У міру оволодіння технікою швидкісної стрільби почуття зброї проявляється в ланці «стрілок-зброя-ціль». На другому етапі в міру вдосконалювання навичок почуттєвого сприйняття й почуття зброї із цієї схеми поступово виключається «тіло» і контроль здійснюється безпосередньо в ланці «зброя - ціль». Вихід на цей рівень дозволяє відмовитися від твердих вимог дотримання основної стійки, необхідних на першому етапі, вести ефективний вогонь зі складних динамічних становищ - у стрибку, перекиді, падінні, на бігу й т.п. Однак формування почуття зброї неможливо без повного освоєння першого етапу.

Даний розділ саме й присвячений опису базових елементів техніки швидкісної стрільби на основі фізичних навичок.

ЗАСТОСУВАННЯ БЕЗПЛОТНИХ ЛІТАЮЧИХ АПАРАТІВ У ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬКАХ ПІД ЧАС ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ

Колеснік Сергій Володимирович, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри тактики внутрішніх військ та спеціальної підготовки навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ *Павлов М.Т.*

В статті 2 Закону України «Про внутрішні війська МВС України» визначені основні завдання, які покладаються на підрозділи внутрішніх військ. Одним з них є участь в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю. Для забезпечення виконання цього завдання від частин спеціального призначення та спеціальних моторизованих військових частин міліції виділяються сили та засоби які застосовуються у несенні служби

військовими нарядами та використання сил під час масових заходів та спеціальних операцій. Як показує практика несення служби під час масових заходів таких як проходили в Україні наприклад такі, як з 2004-2005 рік мітинги та масові заворушення які закликали до імпічменту діючого президента України Л.Кучми, також Помаранчева революція 2005 рік під час президентських виборів та президентські вибори 2010 року та інші. Під час цих подій великими групами громадян систематично здійснювалися порушення громадського порядку та посягали на громадський спокій та інші анти суспільні дії які передбачені кримінальним кодексом та кодексом про адміністративні правопорушення. Неодноразово внутрішніми військами та міліцією вводилися оперативні плани такі як “Хвиля” та інші спрямовані на припинення цих правопорушень. Під час введення цих планів згідно внутрішніх інструкцій створюються оперативні групи які виконують кожна своє завдання визначена у плані. Однією з таких груп є група повітряної розвідки, яка виконує завдання пов’язане із наданням розвід даних для оперативного штабу з метою подальшої координації та злагодженості дій своїх підрозділів для оперативного втручання. Виконує це завдання ця група як правило на громіздких, шумних гелікоптерах таких як МІ-8 які дорогі в обслуговуванні та експлуатації і забирають багато коштів які б могли доцільніше використані для других цілей, а також і мали б місце фатальні випадки у зв’язку із застарілим обладнанням, що може призвести аварій та катастроф, що за собою можуть принести смерть особового складу або у випадках масових заворушень в яких застосовується зброя з боку натовпу, що можуть просто знищити цей гвинтокрил. А щодо шуму, на яку звертають увагу учасники заворушень призводить до приховування деяких анти суспільних дій з їх боку. Тому на нашу думку використання безпілотних літаючих апаратів у внутрішніх військах стали б інноваційним рішенням які не такі дорогі в обслуговуванні та забезпечили безпеку групи повітряної розвідки в яку б включався лише б один оператор які здійснював спостереження і управління цим апаратом і надавав потрібну інформацію в штаб для успішного виконання завдань покладених на нього.

У даній науковій роботі ми розглянули питання місця безпілотних літаючих апаратів в охороні громадського порядку в якій приймають участь внутрішні війська та переваги такого впровадження, так як дана силова структура на сьогоднішній час є одна із самих бездатних військових формувань в Україні, що виконує завдання згідно чинного законодавства. В ході реформування війська потребують впровадження новітніх технологій, які використовують більшість розвинутих країн, що надають змогу підвищити якість та ефективність дій для успішного виконання службово-бойових завдань. Також застосування безпілотного літаючого апарату дає можливість своєчасно забезпечити командування підрозділу інформацією, що дозволяє йому оперативно прийняти рішення про залучення сил і засобів способів виконання завдання. А це в свою чергу підвищує ефективність застосування підрозділу ВВ у тій чи іншій спеціальній операції загалом.

Отже, дослідивши всі сторони та проаналізувавши доречність даних інновацій в правоохоронній діяльності, де залучаються підрозділи внутрішніх військ, можна зробити висновок в тому, що дані технології покладуть початок виконання одного із положень концепції реформування військ, що відобразиться у якісних показниках виконання завдань які на них покладаються. На нашу думку, нові технології, спочатку дорогі у впровадженні, проте гарантують швидші військові перемоги, економію засобів і, найголовніше, збереження людських життів як солдатських, так і мирного населення. На даний момент Україна має свої літальні апарати і може забезпечити ними внутрішні війська, такий є «Сокіл-2» який є досить компактним і економним, а також на нашу думку він стане самим оптимальним варіантом який можна закупити військами. На думку багатьох провідних експертів: «Ми вступаємо в еру, коли безекіпажні засоби всіх видів будуть відігравати все більшу роль - у космосі, на суші, у повітрі, на морі».

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ ДО ПРОТИБОРСТВА З ОЗБРОЄНИМ СУПРОТИВНИКОМ

Чернобабова Олена Ігорівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри вогневої та спеціальної фізичної підготовки навчально-наукового інституту підготовки кадрів кримінальної міліції Національної академії внутрішніх справ *Бондаренко В.В.*

Світовий досвід підготовки правоохоронців показує, що сучасний міліціонер повинен не лише мати ґрунтовні знання й інтелектуальні здібності, а й уміти грамотно діяти в екстремальних ситуаціях силового зіткнення із супротивником.

Практикою доведено, що здійснення правоохоронної діяльності в сучасних умовах пов'язане з силовою протидією злочинців, що мають досвід використання вогнепальної зброї та навичок рукопашного бою. Тому підготовка співробітників ОВС, які беруть участь у спеціальних операціях зі знешкодження та затримання бандитів, грабіжників, особливо небезпечних злочинців, організованих злочинних груп та інших заходах, що містять особливу небезпеку для їхнього життя та здоров'я, повинна забезпечувати готовність до дій в екстремальних умовах пов'язаних із протистоянням з озброєним супротивником та відповідати реальній криміногенній ситуації в державі.

Проблема протистояння співробітника та злочинця має тільки два шляхи вирішення: перший - злочинець не чинить опір і добровільно виконує законні вимоги співробітника ОВС; другий - злочинець виявляє непокору, агресію та здійснює напад на правоохоронця, тобто виникає